

eul_wid: oyw-ad

Ψευδο-Ίπποκράτης · Pseudo-Hippocrates

InterpretatiActive Stones

Ἑρμηνεία περὶ ἐνεργῶν λίθων

Period: Ῥωμαϊκή Roman
Dialect: Κοινή Koine
Domain: Ἱατρική Medicine
Format: Πραγματεία Treatise

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΩΝ ΛΙΘΩΝ. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ. Λίθος ὁ κουράλιος.

- ¹ Μετ' οἴνου πινόμενος ἐρπετοδῆκτοις βοηθεῖ. Ὁ βαστάζων αὐτὸν ἐν πολέμῳ ἀβλαβὴς μένει· καὶ φυλακτήριόν ἐστιν παντὸς κακοῦ, κινδύνου, πολέμου, θαλάττης, μαγιῶν. Σπλῆνα τήκει, φάρμακα φυλάττει, καὶ σάρκας ἀναπληροῖ, καὶ πᾶσιν ἐστιν ἡγαπημένος ὁ βαστάζων αὐτόν. Λίθος ὁ ἀχάτης.
- ² Οὗτος δὲ λίαν ἐρυθρὸς τοῖς σκορπιοπλήκτοις ὠφελιμώτατος ἦν, καὶ τοὺς ψυχορραγοῦντας ἐπιτιθέμενος ὠφελεῖ. Φασὶν τινες ὅτι ἐρωτικὸς ἦν, τίθησιν ἐπιθυμητὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας περιεπτόμενος. Θέλγει μὲν τὴν καρδίαν καὶ τῶν αἰτήσεων μὴ ἀποτυγχάνειν ποιεῖ· καὶ πρὸς πᾶσαν νόσον ἀπλῶς εὐρίσκεται χρήσιμος. Λίθος αἱματίτης. ^[5]
- ³ Ὅπη ἂν προστριβεῖς αἶμα ἐργάζεται. Οὗτος μετὰ μέλιτος ἢ γάλακτος λειωθεὶς ὀφθαλμικὰς ὁδύνας ἰᾶται· ἐν χειρὶ κρατούμενος ἢ φορούμενος ἐν δικαστηρίοις νίκην ἐργάζεται, καὶ χαρίεντα ποιεῖ τὸν βαστάζοντα. Καὶ μεθ' ὕδατος πινόμενος ἰοβόλων ὠφελεῖ δῆγματα. Σαφεῖρ ι.
- ^{4*} Ἦναι δυὸ λογίαις, εἶναι πλάβα, καὶ ἀπὸ κεῖνα ὅπου σοῦρνου εἰς τὸ ἄσπρον· εἶναι χρεῖα νὰ εἶναι καθάριος, καὶ ἔναι λαμπρὰ κλόρου· καὶ νὰ ἐγνωρίσης ἂν ἔναι φίνα, καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν βερτοῦδα, καὶ ὑγιαίνει ὅλα τὰ πρήσματα· καὶ ἔναι εἰς τὸν αἱματοπόπον, νὰ τὴν βαστάζη ὁ καθεὶς ἄνθρωπος καὶ παίρνει ὅλων τὸ κλῶρε· καὶ ἔναι καλὸν εἰς ὅλες ταῖς ἀρρωστίαις τοῦ ἀνθρώπου. Ῥουμπ ἦ. ^[5]
- ^{5*} Ἦναι κόκκινον ὡσὰν νηστία, καὶ φέγγει εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ δέ το ὡσὰν τὸ σαφεῖρι, καὶ ἔχει τὴν σεβερδες (sic) ἀπ' ὅλες ταῖς πέτραις· ἔναι ἢ καλιότερα καὶ ἀφεντεύει ὅλες ταῖς πέτραις, ὡς ἂν ὁ Χριστὸς τὰ πάντα ὅλα. Μπαλάσιο ν.
- ^{6*} Ἦχει κλῶρε ὡς ἂν τὸ κουκκὶν τοῦ ῥοδίου· ὄχι πολλὰ κόκκινον, οὐδὲ πολὺ ἄσπρη· ἀμὴ ἔναι καθάρια καὶ φωτεινὴ, καὶ φαίνεται ὡς ἂν τὸ σαφεῖρι; καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν βερτοῦδα εἰς τὸν δρωπικά, ὅπου ἔχει περίσιον αἶμα, καὶ εἰς τὸν πόνον καὶ ἰλαρόνει πολλὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου ὅπου τὸ βαστάζει. Σμελάτρο ν.
- ^{7*} Ἦναι πέτρα πράσινη καὶ οὐδὲν ἔναι κανέναν πρᾶγμαν πράσινον· καὶ ἂν ἔν' καὶ τὴν λίμα τὴν τζακίσης, οἱ λιμαδούρες ὅπου θέλουσιν εὐγῇ, ἂν εἶναι καλὰ πράσινες, ἔναι καλὰ φίνα· ἂν ἔν' καὶ ἔναι εὐρεσιμία, ἢ χαριστική, ἀξιάζει (?) καλιότερα· καὶ ἔχει τινὰ βερτοῦδε· ὅπου τὴν βαστάζει ἀπάνου του μεγιοράρει ὅλα του τὰ πράγματα· καὶ ἂν ἔναι ταχὺ ἔχει μέσα τοῦ τελέντο

καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μέσα του καλόν· καὶ ἀπὸ κακὰ γεύματα· καὶ ἂν ἔναι καὶ κανέναν παιδὶν μικρὸν ἢ μεγάλον τὴν βαστᾷ εἰς τὸν σφόντυλάν του οὐδὲν φοβᾷται δαιμονικόν. Τοπάτζ ο . ^[5]

- 8* Ἦναι πέτρα κιτρίνη εἰς τὸ κλόνιν τοῦ ἀλεφαντίνου, ἔλλαμπρη, εἰς δὲ τὴν θεωρίαν ὡσὰν τὸ σαφεῖρι, καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν χάριν. Ἦναι εἰς τοὺς ἀνθρώπους καλόν, ὅπου θέλου νὰ κρατοῦν· καὶ ἂν θέλῃς νὰ τὴν προβαρήσῃς ἂν ἔναι φίνα εἰς τὴν βερτούδα, βάλε τὴν εἰς ἕναν χάρκωμαν ὅπου νὰ βράζῃ, καὶ εἰς μίαν θέλει ἀποβράσῃ τὸ νερόν, καὶ ὥστ' ὅπου νὰ ἔναι ἡ πέτρα μέσα, οὐδὲν πόρη πλέον νὰ βράσῃ τὸ χάρκωμα, οἷον τὸ νερόν ὅσι στίαν καὶ ἀβάλης. Γρανάτο ν . ^[5]
- 9* Ἦνε κόκκινη καὶ καθάρια, καὶ ἔχει ἔλλαμπρον κλόνε, καὶ δέ τὴν εἰς τὸ λίμα, ὡσὰν τὸ σαφεῖρι· καὶ ἔναι καλὸν διότι κάμνει καθάριον πρόσωπον ἐκείνους ὅπου τὴν θεωροῦν. Καὶ ὅπου ἀρχίζει νὰ κάμνῃ σπίτιν νὰ τὴν βαστάζῃ ἀπάνω του θέλει κάμνῃ σπίτιν καλόν. Διασέτην α .
- 10* Ἦναι κόκκινη καὶ σκούρα, εἰς τὸ κλόνε ὡσὰν τὸ ζαφεῖριν· ὅπου τὴν βαστᾷ ἀπάνω του δίδει τοῦ κορμίου του καλόν, καὶ παίρνει ὅλους τοὺς πόνους. Διαμάντι ν .
- 11* Ἦχει κλόνε τοῦ σιδήρου, καὶ ἔναι καθαρὴ καὶ φωτεινὴ, καὶ εἰς τὸ κλόνε ὁλωνῶν τῶν καθαρῶν, ἔναι τὸ καλιότερο διαμάντιν, καὶ ἐνσκαράδον καὶ ποντάρισε ἕνα σίδερον, οὐδὲ το τζακίζει. Ἦν θέλῃς νὰ τὸ προβαρίσῃς, δὸς τὸ ἀπάνω εἰς τὸ σίδερον, ἂν ἔναι καλὰ φίνα, καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν χάριν. Ἦναι καλὴ εἰς τὰς γυναῖκας τὰς ἐγγαστρωμένας· νὰ τὴν βαστάζῃ οὐδὲν ἀποφαίνεται καὶ ἐφελᾷ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὅπου νὰ τὴν βαστᾷ εἰς πόλεμον, οὐδὲ τὸ ἄλογον πέφτει· μᾶλλον γίνεται γοργότερον· μᾶλλον γοργότερα νὰ τζακίση κομμάτια. Τουρκέζον οὐδὲ ἄσπρη οὐδὲ πράσινη· ἔναι εἰς κλόνε τζελεστρίνα, καὶ ἔναι σπέσα, καὶ οὐδὲν λάμπει, καὶ δὲν το ὡσὰν τὸ σαφεῖριν· μετὰ τὸ λίμα ἔναι καλὸν εἰς ὅλους ὅπου καβαλλικεύουν (= ἱππεύουσιν)· καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ πέσουν, οὐδὲ τὸ ἄλογον κάμνει ἀδέξιον. ^[5]
- 12* Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅπου τὴν βαστάζει οὐδὲν φοβεῖται νὰ πάθῃ εἰς νερόν. Πατάστ α . ^[5]
- 13* Ἦναι εἰς τὸ κλόνε τῆς βιόλας, ὅπου τὴν λέγουν φράγκικα βιόλα τζότα· ἔναι καθαρὰ καὶ ἔλλαμπρη ὡσὰν τὸ σαφεῖριν· καὶ ἔχει τίτοιαν βερτούδε· ὅπου τὴν βαστάζει ἀπάνου του οὐδὲν μεθύει ποτέ. Καντζεοτον ἡ .
- 14* Ἦναι πέτρα ἀβεγάδη εἰς πολὺ κλόνε, καὶ πολλὰς κοντετζιόνες, καὶ δέ το εἰς τὸ λίμα, ὡσὰν τὸ σαφεῖριν· καὶ ἔχει τοῖαν βερτούδεν· καὶ χαρίζει πλουσιότητες, καὶ πληθύνει τὰ καλά, καὶ δίδει μεγάλην καλοθέλιαν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· καὶ θεωρεῖ ἀληθινὰ ὄνειρα ὅπου τὴν βαστάζει. Ἦ κιoteγάτρ α .
- 15* Ἦναι πλέα ἄσπρον παρὰ πράσινον καὶ λάμπει καὶ δέ το εἰς τὸ λίμαν, ὡσὰν τὸ σαφεῖρι· καὶ ἔναι καλὸν εἰς τὴν ἐγγαστρωμένην, ὁδίατὶ βαστόντ <ας το> , οὐδὲν γεννᾶται τὸ παιδίν, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς του, ἥγουν τῶν θ' μηνῶν. Λίθος νευρίτης κατ' ἀλλήλων ὀνομάτων διδόμενος ἐν ποτῶ ἐπιθυμίας ἐπιτελεῖ, καὶ πρὸς μαντείας συμβάλλεται, καὶ εἰς δῆγματα ἐρπετῶν τιθέμενος ὠφελεῖ· ὁμοίος ἐστὶν χλοερῶ πράσω.
- 17 Λίθος ὁ χαλαζίτης φορούμενος τὰ μέλλοντα φανεροῖ τῷ βαστάζοντι, καὶ πυρετοὺς παύει, καὶ δῆγματα βοηθεῖ. Λίθος ὁ σμάραγδος βασταζόμενος ἐνεργεῖ πᾶσαν χάριν καὶ ἐπιτυχίαν, καὶ εἰ μὲν δοῦλος ὢν βαστάζων ἐλευθεροῦται· εἰ δ' ἄλλως, πολλῶν ἀγαθῶν κληρονόμος γενήσεται.
- 19 Λίθος ὑάκινθος ἐνεργείας ἔχει ὡς τοῦ σμαράγδου, ἀλλὰ καὶ ἔτι πλέον, ἀπὸ κλύδωνος θαλάσσης καὶ ἀφνιδίου κινδύνου ῥύεται τὸν βαστάζοντα. Λίθος ὁ σπάνιος βασταζόμενος πολλὰ ἀγαθὰ ἐπιφέρει τῷ φοροῦντι.
- 21 Λίθος ὁ χαλκηδόνιος φορούμενος κυριεύει πάντων ἐχθρῶν. Ὁ φορῶν τιθέμενος ἐν τινὶ ἱματίῳ τὴν ἐπικειμένην ὕλην συλλέγει, καὶ ἐν γυναικείῳ ἀκίνδυνος μένει. Λίθος ὁ βαβυλώνιος, ὁ καὶ

σαρδόνυξ, φορούμενος ἐν μεγάλαις δόξαις τιμᾶσθαι ποιεῖ τὸν φοροῦντα· εἰ δὲ ἐν τραύματι ἐπιτιθῇ, τάχιστα ἰᾶται αὐτό.

- 23 Λίθος τοπάζιον ὁμοίος ἐστὶν κρυστάλλῳ· φορούμενος δὲ πολλὴν ἀγάπην ποιεῖ ὑπὸ πάντων ἔχειν τὸν φοροῦντα, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν κύριον, καὶ ἀκίνδυνος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ μένει. Λειούμενος καὶ πινόμενος ὅζυν τὸν νοῦν ἐμποιεῖ, καὶ εὐμαθὴ καὶ ῥητορικώτατον ἐν λόγοις. Καὶ πινόμενος πάλιν τοὺς μαινομένους καὶ μαινιῶντας σώφρονας καὶ πραεῖς ἐργάζεται. Λίθος ὀνυχίτης μέλας μὲν ἔξωθεν, ἔσωθεν δὲ λευκός· φορούμενος δὲ εὐεξίαν καὶ εὐτεκνίαν ποιεῖ τοῦ φοροῦντος καὶ ἐνδοξοτάτην εὐημερίαν προξενεῖ, καὶ οὐκ ἐᾷ βλαβῆναι τὸν φοροῦντα αὐτὸν ἔν τινι πάθει. ^[5]
- 25 Λίθος ὁ περιλεύκιος πινόμενος καὶ φορούμενος ἔνδοξον βίον ποιεῖ, καὶ πολλῶν πραγμάτων καὶ χρημάτων κύριος ὑπάρχει. Λίθος σάμιος πινόμενος στόμαχον ὠφελεῖ, καὶ ὀφθαλμῶν ρεύματα [τὰ] ἴσθησιν σὺν γάλακτι κρατούμενος δὲ ὠκυτόκιος γίνεταί.
- 27 Λίθος κρύσταλλος τοὺς νεφραλγοῦντας περιδεθεὶς ἰᾶται. Λίθος γαλακτίτης, ὁ καὶ ἀνακτίτης καὶ ἄνθεος λέγεται.
- 28 Οὗτος φορούμενος καὶ ὁμιλῶν τοῖς ἐχθροῖς λήθην λαμβάνοντες τῶν κακῶν καὶ φίλοι ἀποκαθίστανται. Τριβόμενος καὶ ῥαινόμενος ἐν ποιμνίῳ πολὺ γάλα ἐργάζεται, καὶ γυναιξὶν ὁμοίως. Πάλιν ὁ βαστάζων αὐτὸν καὶ βασιλεῖς αἰδοῦνται καὶ δικασταὶ καὶ δῆμοι, καὶ ἀπλῶς ἡδὺς καὶ περίδοξος τοῖς πᾶσι δοκεῖ. Ἀρμόζει δὲ καὶ πρὸς ρεύματα ὀφθαλμῶν. Λίθος εὐπέταλος, ὁ καὶ δενδραχάτης, δεσμούμενος ἐν τοῖς κέρασι τῶν βοῶν, τῷ τοῦ σπόρου καιρῷ ἢ καὶ τοῦ ἀροτρέως εὐφορίαν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐργάζεται καὶ πολυκαρπίαν. ^[5]
- 30 Λίθος ἐλαφοκερατίτης, ὃς ὁμοιοῦται ἐλάφου κέρατι· τριβόμενος δὲ καὶ σὺν ἐλαίῳ χρισθεὶς φαλακρὸν κομήτην ἐργάζεται. Τριβόμενος καὶ κατ' ἀμφοτέρων πινόμενος ὀνομάτων ἔρωτα κατ' ἀλλήλων ποιεῖ, καὶ ἡγαπημένος διατηρεῖ μέχρι γήρως. Λίθος ζαμπιλάμπης πινόμενος παρὰ γυναικὶ στεῖρα εὐθὺς παιδοτόκον ποιεῖ, καὶ ἐν ἀμπέλῳ καὶ δένδρῳ ἀκάρπῳ ῥωννύμενος εὐφορίαν καὶ εὐκαρπίαν ποιεῖ.
- 32 Λίθος ἴασπις ἐνσπαρεῖς ταῖς ἀρούραις σὺν τῷ σπόρῳ πολλὴν εὐκαρπίαν ποιεῖ, καὶ θυμιώμενος δαίμονας ἐξ ἀνθρώπου διώκει, καὶ εὐρωστίαν ποιεῖ τοῦ σώματος. Λίθος ὁ λυχνίτης βασταζόμενος ἀπὸ κινδύνου πολλοῦ ῥύεται τὸν βαστάζοντα.
- 34 Λίθος ὁ ψιανὸς παρατριβόμενος τῇ ὄψει ἀρίστος διατηρεῖ αὐτὴν· ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ πρόσωπον εὐεῖδὲς ποιεῖ καὶ χαλεπὰ τὰ πάθη ἰᾶται ἐπιπασσόμενος. Λίθος ὁ χρυσόθριξ φορούμενος εὐπρεπεῖς καὶ σεμνοὺς τοὺς φοροῦντας ποιεῖ καὶ πᾶσιν ἡδεῖς καὶ τιμῆς ἀξίους.
- 36 Λίθος μαγνίτης ὁ καὶ μαγνήτης λέγεται· οὗτος ἐνέργειαν ἔχει διὰ τοῦ ἀέρος ἔλκειν τὸν σίδηρον πρὸς αὐτόν· εἰ γάρ τις αὐτὸν λάθρα ὑπὸ τὴν κλίνην θήσῃ, εἰ μὲν ἐστὶν γυνὴ καθαρά καὶ ῥυπαρίας ἀμέτοχος, εἰς ὕπνον τρέπεται καὶ τὰς χεῖρας ἀπλοῖ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περιφύεται. Εἰ δὲ πόθοις ῥυπαροῖς καὶ ἀλλοτρίοις κατεχομένη, ἀφυπνῶσασα καταπίπτει τῆς κλίνης. Ἀλλὰ καὶ δύο ταύτην ἀδελφῶν φορούντων πάσης ἔριδος αὐτοὺς ἀπαλλάττει καὶ φιλονεικίας, καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιεῖ. Φερομένη δὲ καὶ <κατὰ> τοῦ στήθους μετὰ μεμυκός καρποῦ παιονίας ἐπιτηδειοτάτη ἐστὶν πρὸς τὸ θέλξαι καὶ πεῖσαι λαόν. Λίθος ὁ σιδηρίτης τριβόμενος καὶ ἐπιπασσόμενος ἐρπετῶν δῆγματα ὀνίνησι. ^[5]
- 37 Φασὶ δέ τινες <ὅτι> ὁ φορῶν αὐτὸν κἄν πάντα τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ θηρία κατ' αὐτοῦ κινήσουσιν, ἀβλαβὴς μένει. Φασὶν δὲ καὶ <ὅτι> πινόμενος οὗτος μαντικὸν τὸν ἄνθρωπον ἐργάζεται· περιδεσμούμενος δὲ στεῖραν γυναῖκα παιδοτόκον ποιεῖ. Λίθος ὁ φίτης ἀντιφάρμακον ἦν σκορπίων καὶ ὄφρων καὶ ὀξυδερκίαν ποιεῖ καὶ κεφαλαλγίαν παύει καὶ βαρυηκοῖαν καθαίρει· καὶ πινόμενος ἀφροδίσια παρορμᾷ· καὶ θυμιώμενος ἐρπετὰ διώκει.

- ³⁹ Λίθος ὁ κορσίτης πινόμενος μετὰ μέλιτος καθαίρει τὰ ἐντὸς καὶ ὑδεριῶντας ὠφελεῖ καὶ φαρμακευομένους καὶ ἔρπετῶν καὶ κυνῶν δῆγματα. Λίθος γαγάτης ς.
- ⁴⁰ Οὗτος καπνιζόμενος ἔρπετὰ διώκει· τοὺς ὑπὸ τὴν ἱερὰν νόσον δαμαζομένους ὀσφραινόμενος ὠφελεῖ. Γυναῖκας αἰμορροούσας θυμιώμενος ὠφελεῖ. Ἰχῶρας καὶ πτύαλα πινόμενος ὠφελεῖ. Κεφαλαργίαν θεραπεύει καταπλασσόμενος. Πρὸς πόνον πινόμενος ὠφελεῖ. Εἰς πόνον ὀδόντων διαλυόμενος μετ' οἴνου ὠφελεῖ. Εἰς πόνον ὀφθαλμῶν μετ' οἴνου ὁμοίως. Εἰς ἀπόστημα μετ' οἴνου θετούμενος· εἰς ῥίγη περιεπτόμενος καὶ πινόμενος καὶ θυμιώμενος ὠφελεῖ. Ἐρπετὰ καὶ παντοῖαι ἐπιβουλαί ... Πινόμενος παρὰ τῆς γυναικὸς ἐν τῇ καθάρσει σύλληψιν ἐνεργεῖ καὶ δένδρα ἄκαρπα καὶ ἄμπελον ἐπιπάσσομενος ἐνεργεῖ. Πινόμενος μετ' οἴνου καθαίρει τὰ ἐντὸς ἀπὸ παντὸς ῥύπου καὶ πόνου. <Πρὸς> πᾶσαν αἰμορραγίαν. Καύσας τὸν λίθον ἀνάδευε ἐλαίῳ, καὶ ἐπίθες, καὶ ἰαθήσεται. Λέγουσιν τινες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κοράλλιος λίθος. Λίθος δενδρίτης ς.
[10]
- ⁴¹ Οὗτος ὥσπερ δενδρῶδές ἐστιν φυτὸν ἀπολιθούμενον οὐκ ἐν χέρσῳ φυτόμενον, ἀλλ' ἐν τῷ πέλματι τῆς θαλάσσης, ἐρυθρὸς τῇ χροᾷ λίθος. Δύναμιν δὲ ἔχει ξηραντικὴν καὶ μετρίως στυπτικὴν. Ἀρμόζει γοῦν αἰμοπτοϊκοῖς καὶ δυσεντερικοῖς πινόμενος. Βασταζόμενος οὖν οὗτος μετὰ τινος πόας ἐν ἐλαφείῳ δέρματι, ὁ βαστάζων, πᾶσα πύλη αὐτῷ ἀνοιγίησεται· καὶ δεσμοὺς καὶ κλεῖθρα λύσει· ἄγρια θηρία αὐτῷ ὑποτάσσονται, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔσται εὐάρεστος καὶ ἡγαπημένος, καὶ ὅπερ ἂν θέλῃ τεύξεται, καὶ ἡ βουλή περιγενήσεται αὐτῷ· ὁ γὰρ κλείσας τὴν νοσσιὰν τοῦ δενδροκολάπτου ἀσφαλῶς, φέρει τὸ εἰρημένον βοτάνιον, καὶ προσεγγίσας λύει τὰ κλεῖθρα· ὁ ταύτης ἐπιτυχὼν ποιήσει ἃ οὐκ ἔστιν λαλεῖν, ὥς οὔσα θειοτάτης φύσεως. [10]